

**Міністерство освіти і науки України
ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти»
Білоцерківський національний аграрний університет
Дебреценський університет (Угорщина)
Університет Афійон Косатепе (Туреччина)
Університет економіки в Бидгощі (Польща)
Інститут Конфуція Київського національного лінгвістичного університету
Університет Савуа-Мон Блан (Франція)
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»
Рівненський державний гуманітарний університет
Маріупольський державний університет
Криворізький державний педагогічний університет
Міжнародна перекладацька компанія Translatel
Федерація обмінів «Франція-Україна»
Бюро перекладів «АДМІРАЛ»**

МАТЕРІАЛИ

V Міжнародної науково-практичної конференції

**«Актуальні питання інтернаціоналізації вищої освіти в Україні
в умовах сучасних освітніх реалій»**

21-22 березня 2024 року

Біла Церква – 2024

УДК 378-027.543(477)-029:80:34

Актуальні питання інтернаціоналізації вищої освіти в Україні в умовах сучасних освітніх реалій: матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції (Біла Церква, 21–22 березня 2024 р.). – Біла Церква: БНАУ, 2024. – 199 с.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Шуст О.А., д-р екон. наук, професор;
Варченко О.М., д-р екон. наук, професор;
Димань Т.М., д-р с.-г. наук, професор;
Ковальчук І.В., канд. юрид. наук, доцент;
Цвид-Гром О.П., канд. філол. наук, доцент;
Ігнатенко В.Д., канд. пед. наук, доцент;
Погоріла С.Г., канд. пед. наук, доцент;
Боньковський О.А., ст. викладач;
Любимова Ю.С., канд. філол. наук, доцент;

Відповідальна за випуск – **Олешко О.Г.**, канд. с.-г. наук, доцент

До збірника ввійшли матеріали і тези доповідей, подані учасниками V Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні питання інтернаціоналізації вищої освіти в Україні в умовах сучасних освітніх реалій» (21–22 березня 2024 року, Білоцерківський національний аграрний університет) до Організаційного комітету.

Тексти публікуються в авторській редакції. За науковий зміст і якість поданих матеріалів відповідають автори.

Ел. адреса: <https://science.btsau.edu.ua/taxonomy/term/27>

©БНАУ, 2024

також, і створення різноманітних курсів і шкіл для дорослих, які б допомогли вивчити англійську мову, або підвищити рівень володіння.

Реалізація цієї масштабної програми вимагає часу, зусиль і нових підходів. Це стосується безпосередньо вищої школи, оскільки однією з ключових вимог до випускників вищих навчальних закладів є високий рівень такої мовленнєвої компетенції, як говоріння (Speaking). Комунікативний підхід вимагає нових, інноваційних форм у проведенні занять, які б враховували зміни, які відбуваються в суспільстві: доступність великого об'єму інформації, швидка втрата актуальності інформації, втрата кордонів обмеження інформації, глобалізація і стандартизація, яка стосується не тільки економіки, але й сфери освіти і культури.

Реалізація закону «Про застосування англійської мови в Україні» потребує напруженої роботи і обговорення науковців, науково-педагогічних працівників з метою напрацювання цілої низки практичних заходів та рекомендацій щодо його успішного втілення. Щодо роботи вищої школи, зміни можуть торкатись, як освітніх програм, так і методики викладання та організації навчально-освітнього процесу в цілому.

Не дивлячись на важкий стан війни, в якому перебуває Україна в даний час, прийняття цього Закону є своєчасним і таким, який потребує невідкладної реалізації. За останні важкі роки випробувань українське суспільство довело своєю рішучістю і мужністю прагнення до визначеного Конституцією України курсу на європейську інтеграцію і єдність з цивілізованим світом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. ПС ЛІГА : ЗАКОН. Про застосування англійської мови в Україні LIGA:ZAKON. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/ji09534b> (дата звернення: 01.03.2024).
2. ЗУ Про освіту №2145-VIII від 05.07.2017 зі змінами 2024. URL: https://urst.com.ua/act/pro_osvitu (дата звернення: 01.03.2024).
3. Офіційний портал Верховної Ради України. Закон України. Про вищу освіту- Всі документи- Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text> (дата звернення: 01.03.2024).

УДК 341.322.5

СОКИРИНСЬКА О.А., канд. юрид. наук, доц., завідувач кафедри публічно-правових дисциплін.

Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква, Україна

ІМУНІТЕТ ЦИВІЛЬНИХ ОСІБ У МІЖНАРОДНОМУ ГУМАНІТАРНОМУ ПРАВІ

Анотація: тези присвячені аналізу принципу розмежування у міжнародному гуманітарному праві через характеристики Додаткових протоколів 1977 року.

Ключові слова: принцип розмежування, цивільні особи, цивільні об'єкти, комбатанти, міжнародний конфлікт, конфлікт не міжнародного характеру.

Принцип розмежування – це технічний термін, що використовується у законах та звичаях війни та слугує захистом цивільних осіб та об'єктів. Відповідно до цього принципу, сторони, що вони є учасниками конфлікту, з одного боку зобов'язані завжди розрізняти цивільних осіб та цивільні об'єкти, а з іншого, комбатантів та військові об'єкти.

Зміст цього поняття чітко роз'яснюється Додатковим протоколом I від 1977 року. Оскільки визначена кількість держав не ратифікували Протокол I, обов'язок дотримуватися принципу розмежування має юридичну силу і як норма звичайного права.

Цивільне населення користується правом на недоторканість у тому обсязі, в якому воно може «користуватися загальним захистом від небезпеки, що виникла в результаті проведення військових операцій», і не може бути об'єктом нападу. Протокол забороняє дії які мають за основну мету тероризувати цивільне населення. Він також забороняє так звані не вибіркові напади, тим самим зобов'язуючи кожну зі сторін, що беруть участь у збройному конфлікті, завжди, за будь яких обставин відрізняти комбатантів і військові об'єкти від цивільних осіб та цивільних об'єктів.

Наприклад, серед нападів не вибіркового характеру можна вказати килимові бомбардування та напади, що можуть стати причиною нанесення цивільним особам і об'єктам, шкоди, що виникає внаслідок такого нападу, «що значно перевищував би відносно конкретної та безпосередньої військової переваги, яку намагаються таким чином отримати». [1]

Деякі фахівці в галузі міжнародного права вважають, що як норма звичайного права, принцип розмежування може застосовуватися до всіх збройних конфліктів не міжнародного характеру. Закон у цьому випадку не надто однозначний, ніж у випадках міжнародних конфліктів.

Відповідно до Протоколу II, цивільне населення, тобто всі особи, що потрапила у конфлікт не міжнародного характеру «повинні користуватись загальним захистом від небезпеки, що виникає у зв'язку з проведенням військових операцій» під час конфліктів не міжнародного характеру, «за винятком випадків в тих періодах коли вони беруть безпосередню участь у військових діях» [2].

Цей протокол, що присвячений виключно збройним конфліктам не міжнародного характеру, не вказує на чіткі відмінності між цивільними особами і комбатантами, ба більше, навіть не містить поняття «комбатант». Тим не менше він забороняє перетворювати цивільних осіб в об'єкти нападу або застосовувати дії, що мають на меті тероризувати цивільне населення, або загрожувати йому насиллям. Заборона нападу не вибіркового характеру як така не кодифікована. Наприклад, застосування під час обстрілів міст ракет СКАД, може вважатися нападом не вибіркового характеру, оскільки ці ракети через особливості їх технічної характеристики не можуть бути точно спрямовані на конкретний військовий об'єкт. У такому випадку такі обстріли можуть кваліфікуватись як протиправні не вибіркові напади.

Юридичні наслідки кваліфікації будь якого конфлікту, як конфлікту міжнародного характеру є надто важливими. По-перше, у випадку громадянських

конфліктів Женевські конвенції забезпечують лише незначний захист – через статтю 3, загальної для всіх конвенцій. [3] Ця стаття забороняє і визначає найбільші порушення прав людини та гідності, зокрема вбивство, тортури, жорстоке поводження та захоплення заручників. По-друге, Додатковий протокол II 1977 року, що розглядає саме конфлікти міжнародного характеру, забезпечує під час таких конфліктів значно менший захист ніж той, що надають Женевські конвенції у випадку виникнення конфліктів міжнародного характеру. По-третє, у випадку переслідування винних у скоєнні військових злочинів, конвенції передбачають кримінальну відповідальність тільки за порушення, що вчинені під час міжнародних збройних конфліктів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Додатковий протокол до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року. URL: Електронний ресурс. – режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_199#Text
2. Додатковий протокол до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв збройних конфліктів не міжнародного характеру (Протокол II), від 8 червня 1977 року. URL: – Електронний ресурс. – режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_200#Text
3. Женевська Конвенція про покращення долі поранених і хворих в діючих арміях. Женева, 12 серпня 1949 р. *Перша Женевська Конвенція (1949)*. URL: - Електронний ресурс. – режим доступу: zakon.rada.gov.ua/go/995_151

УДК 341.322.5

РУБЛЬОВ В.І., канд. тех. наук

РУБЛОВА Р.І., викладач

КУЛКОВА Г.А., викладач

Харківський національний університет повітряних сил імені Івана Кожедуба, м. Харків, Україна

МІЖНАРОДНЕ ЗАКОНОДАВСТВО ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РІВНОСТІ ПРАВ І СВОБОД ЖІНОК І ЧОЛОВІКІВ

Анотація. Актуалізовано питання про забезпечення рівності прав і свобод жінок і чоловіків у міжнародному законодавстві

Ключові слова: міжнародне право, комітет з прав людини, захист прав жінок, рівність прав і свобод

Механізм захисту прав і свобод чоловіків і жінок має певну структуру, яка забезпечує його дієвість. До них належать Верховний комісар ООН; Комісія з прав людини, що діє в рамках ООН; Комітет з прав людини, створений відповідно до положення Міжнародного пакту про громадянські та політичні права 1966 р.; Комітет з ліквідації дискримінації по відношенню до жінок (Конвенція 1979 р.); Комітет з прав дитини (Конвенція 1989 р.) тощо [1]. Тобто до механізму захисту

Беценко Т.П. До питання про викладання курсу «Українська мова за професійним спрямуванням» у різнопрофільних ЗВО.....	109
Карпенко С.Д. Українська народна казка в інтернет мережі: сучасний стан та перспективи розвитку.....	112
Римар Н. Ю. Структура макрополя «література» в епістолярних текстах Лесі Українки.....	115
Бурковська Т. М. Зінчук Р. С. Пунктуаційна культура неповних речень у виданні «Вісник Демидівщини».....	118
Шульська Н. М. Лінгвістична культура сучасного медійника: пунктуаційний рівень.....	120

СЕКЦІЯ 5

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ РЕАЛІЙ

Ковальчук І.В. Економічна депривація науково-педагогічних працівників як фактор їх професійної діяльності.....	123
Бровко Н.І. До питання відповідальності за корупційні прояви у сфері вищої освіти.....	125
Сімакова С.І. Здобуття вищої освіти засудженими в місцях позбавлення волі.....	127
Пахомова А.О. Особливості академічної мобільності здобувачів правників.....	129
Малишко І. В. Права дітей на освіту в Україні в умовах військового стану.	131
Макарчук В.В. Інформаційно-аналітична підтримка Національної поліції України у сфері національної безпеки.....	133
Сидоренко В. В. До питання нормативно-правового регулювання забезпечення академічної доброчесності в системі вищої освіти України.....	135
Тимощук О.Г. Виклики вищої юридичної освіти в умовах воєнного стану в Україні.....	138
Сапон-Аблязова Л.В. Закон «Про застосування англійської мови в Україні»: нові виклики для вищої школи.....	140
Сокиринська О.А. Імунітет цивільних осіб у міжнародному гуманітарному праві.....	142
Рубльов В.І., Рубльова Р.І., Кулікова Г.А. Міжнародне законодавство щодо забезпечення рівності прав і свобод жінок і чоловіків.....	144
Терещук М.М. Правове регулювання дистанційної освіти: європейський досвід.....	146
Росавицький О.О. Щодо правової освіти в Україні.....	149

СЕКЦІЯ 6

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА: ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ

Клочко А.О. Роль сучасних технологій у підвищенні цифрової компетентності здобувачів освіти.....	151
Musiichuk S.M. A vantages et inconvenients de l'apprentissage mixte pour la formation professionnelle des futurs spécialistes.....	153
Біліченко А.М. Використання інтернет-ресурсів у вивченні іноземної мови.....	156
Кириченко В.В., Сокиринська О.А. Проблеми освіти на тимчасово окупованих територіях.....	158
Коваленко А.Ю. Особливості регуляції емоційного стану здобувачів освіти фізичними вправами в умовах дистанційного навчання.....	159
Пономаренко Т. І. Професійна медіакомпетентність викладача ЗВО....	162